

د "وېبښ زلمي" ملي مترقي نهضت
وېارلی غړی

محمد دین ژواک

۱۲۹۵ - ۱۳۷۶ ه. ش.

په دغه ليکنه کې د يو داسی نامتو او د درناوې وړ شخصيت په هکله خبری کوم ، چې دی يو اديب ، شاعر، ژورنالیست ، محقق، څيړونکې ، سياست پوه و، او د پښتو ادب او فولکلور په برخه کې د يو خوږ ژبی ، دروند ، پوخ او نامتو ليکوال په توگه ځليدلې دی ، او د ده نوم په کلتوري او فرهنگي چارو کې ځلانده او نه هيريدونکې دی. دا خود رويه ، غوریدلې گل اوفرهنگي څيره ارواښاد استاد محمد دين ژواک دی.

استاد ژواک صيب په (۱۲۹۵) لمريزکال په کندهار کې زيږدلی دی . د ژواک صيب د شعرونو، ليکنو او افکارو سره زموږ زياتره ليکوالان ، ادبي او فرهنگي څیړی آشنا دي. دی د پښتو او دري ژبو يو تکړه، غښتلې او پوخ ليکوال و، او د ده ليکنی د پښتو د ادبي نثرونو په څېړنه کې يوه ارزښتناکه شتمنی ده ، او د پښتو د ادبياتو په تاريخ کې د قدر وړ ځای لري . دی د يو ځانگړي سبک خاوند و. استاد ژواک صيب همدارنگه د ادبي نثر تر څنگ د پښتو ژبې د ودې لپاره ، او د پښتو ژبپوهنې او گرامر پوهنې په برخه کې او همدا ډول د فولکلور او فولکلور پوهنې په هکله ډيرې هڅې کړې دي، چې د دی زيار او هڅو له کبله ده (څيړنملی) علمي او اکاډميک لقب ترلاسه کړې دی. د ده ادبي ليکنې ډيری په زړه پورې ، خوږې او درنې دي. دی يو ادبي نثر ليکونکې و، او په ادبي نثر کې د تصوير نگاري په فن کې يو وارد انسان و. د ده په خونديرو ليکنو کې پاک، سپيڅلې او ملي احساسات په ډير عالي توگه څرگند شوي دي. هر چا چې د ده ليکنې ويلې او اوريدلې دي نو خامخا په ده باندی يې ډير ژور اغيز کړې دی. (استاد عبدالله بختاني خدمتگار) چې زموږ د هيواد يو دروند، نامتو اديب ، شاعر، ليکوال او څيړونکې دی په خپله يوه ليکنه کې د ژواک صاحب په هکله داسی وايي :

(د څيړنمل ژواک بديعي ادبي نثر ډير عالي دی، په ډيرو برخو کې يې يوه مرکزي ايډيه پيچلې او نغښتې ده ، بنکلي او ابتکاري دی ، دغه ليکوال په دې ليکنو کې ډير عاطفي او کله هيجاني غريزې ، په وينا کې له دقت سره، شور، مستي ، احساسات، او هيجانات لري. په پای کې خپل لوستونکي د اعجاب او حيرانتيا په داسي يو مقام دروي چې پر چا آفرين يا نغښت ووايي، يا وژاړي او يا وځاندي.) استاد ژواک صيب په خپل ژوند کې ډيری لوړې ژورې ليدلې او ډيری ترخې گاللي دي. ده دخپل هيواد او وطنوالو سره مينه او محبت درلود، او د هيواد د سوکاله حالاتو او وطنوالو د خوشيو سره خوشحاله و، او د هيواد د ستونزو او کړکيچن حالاتو سره او د وطنوالو د غمونو او دردونو سره غمجن کيدو او اوښکې توبولي، او د خپل زړه دردونه يې په خپلو ليکنو کې څرگندول. ده په خپلو ليکنو کې د هيواد د ټولنيزو پېښو تصويرونه په واقعي او رښتيا او عيني ډول څرگند او بيان کړې دي. دی دخپل هيواد د طبيعي او ټولنيز چاپيريال محصول دی، همدغه وجه ده چې د ده زياتره ليکنې د هيواد د پېښو او ټولنيزو نا خوالو حالاتو څرگندوی دی. ده دغو ټولو حالاتو سره مبارزه وکړه او د صبر، تحمل ، او زغم لاره يې پراخه کړه او خپلې ليکنو ته يې دوام ورکړ. ژواک صيب يو مهربان ، متواضع او زړه سواندي او ډير اخې حوصلی خاوند انسان و. ده له خپلو دوستانو او ايرانو سره ډيره مينه لرله، او په ځانگړي توگه ده د ځوانانو د استعدادونو د روزنې او پالنې لپاره زياته پاملرنه کوله. ژواک صيب د پښتو ژبې د ودې لپاره ډير هنري اوفرهنگي خدمتونه کړي دي، او په ډيرو علمي سيمينارونو ، ادبي او فرهنگي غونډو کې د هيواد د ننه او بهر فعاله ونډه اخيستي ده. دی د پښتو د ادبي نثر د شعرونو ، او هنري داستانونو په برخه کې يو ځانگړې سبک لري ، او د پښتو د ادبي نثر يو پوخ ليکوال گڼل کيږي ، همدا وجه ده چې زياتره اديبان او فرهنگيان د ده دغه مقام ستايي. د ده ادبي او فرهنگي شخصيت نه يوازې په هيواد کې د ننه بلکه د هيواد نه بهر هم د ليکوالانو له خوا په ډير عالي ډول ستايل شوي دي.

ژواک صيب يو شمير ادبي، فرهنگي او تاريخي آثار ليکلي دي چې د قدر وړ دي لکه :

ويراوتصوير، افغاني حماسه ، پښتني سندرې، پرونی هينداره، پښتومتلونه، شمع فروزان، رمز و راز او د افغاني موسيقي کتاب او داسی نورې ليکنې.

ژواک صيب په خپلو آثارو کې زموږ د پښتو ادب تاريخ بډای او پياوړی کړی دی. دا يو څرگنده حقيقت دی، چې موږ ديو ليکوال ، اديب، شاعر، محقق، ادبي،

فرهنگي، سياسي او تاريخي شخصيت د دوی په آثارو کې او د دوی په څيړنو کې لټولی او موندلی شو. د ژواک صيب آثار او ليکنې هم د ده د ادبي او فرهنگي

شخصيت شکارندوی دي ، او د ده آثار او ادبي ليکنې د ټولو ادبي اوفرهنگي څيرو لپاره چې د خپل لرغوني او سپيڅلي هيواد سره مينه لري ډيری په زړه پوری دی، او د ده شخصيت به لکه د ادب نورستوري هروخت روښانه وي .

آغلې (زرغونه ژواک عطا) چې زمور د هیواد یوه تکړه، پیاوړې اونا متواد بې اوفرهنګي څېره ده، اود راډیو او تلویزیون یوه خوږ ژبې ویانده وه او ده په خپله یوه لیکنه کې د استاد ژواک صیب د پوره پیژندګلوي لپاره داسې وایي :

استاد محمد دین ژواک د ارواښاد غلام محی الدین خان زوی په (۱۲۹۵ لمريز) کال کې د پخواني خشک آوې یا (دامان) او اوسنی ډنډ ولسوالۍ پورې اړوند د روربات په کلي کې زېږېدلی دی، لومړنۍ زدکړې یې په خصوصي ډول وکړې، د ځوانۍ په لومړیو وختو کې یې په کندهار کې د دارالمعلمین د مستعجل کورس تر لوستو وروسته په (۱۳۱۶) لمريز کال کې د ډنډ ولسوالۍ په ښوونځي کې ښوونکی شو، په (۱۳۱۸) کال کې کابل ته ولاړی او هلته په نجات یا اوسنۍ امانې لیسې کې د ادبیاتو ښوونکې وګمارل شو، په (۱۳۲۶) کال کې د ملي دفاع وزارت د پښتو سرمفتش وټاکل شو او په (۱۳۳۰) کال کې د پښتو ټولني یا اوس د افغانستان د علومو اکاډمۍ د (زيري) اخبار مرستیال وټاکل شو. په (۱۳۳۱) لمريز کال کې د پښتو او قواعد و د صرف و نحوي د څانګې مدیر شو او په (۱۳۳۲) کال کې د ادبیاتو د مدیریت دنده ور په غاړې شوه. په (۱۳۳۴) کال کې د کابل مجلې مسؤل وټاکل شو او هم یې بیا د پښتو ټولني د مسلکي غړي په توګه کار کاوه. استاد محمد دین ژواک د همدغو کلونو په ترڅ کې د وینسو زلمیانو په غورځنګ کې کارنده ونډه لرله. ارواښاد ژواک ډیر کلونه په راډیو افغانستان کې د پښتو لوست په مخامخ توګه وړاندې کاوه.

د استاد ژواک څېړنیز آثار:

د پښتو د انګریزي ګرامر پرتله چې کابل مجلې خپور کړې دی.
د توان وروستی شپه ، چې هغه وخت طلوع افغان ورځپاڼې خپور کړې دی.
(مات ښانګ) په پروان ولایت کې (پروان) ورځپاڼې خپور کړې دی.
د ادبي مکاتبو ټولګه یې هغه وخت ژوندون مجلې خپره کړې ده.
همدا ډول استاد په هغه وخت کې د پښتو لوست کتاب د څلورمو ټولګیو لپاره لیکلی و.
بیا یې لس کاله د پښتو ټولني د (زيري) جريدې مسؤليت ته اوږه ورکړې وه، چې هلته یې د (زور باب او نوي وخت) افسانو، ادبي تیوريو او مکتبو ، ګپ شپ ، کور او کھول تر سر لیکنونو لاندې لړۍ پرله پسې خپرې شوي دي.
همدارنګه استاد ژواک په سلهاوو نور علمي او څېړنیز آثار د هیواد په رسنیو کې خپاره کړي دي.

شعراو شعریت یې بله لیکنه ده. د داستانونو مجموعې یې (پرونی هینداره) ده. ویراوتصویر افغاني حماسه او د دري شعرونو ټولګه یې د (شمع فروزان) په نامه خپاره کړې دي، او د ژوند په ورستیو کلو کې یې د (رمزاوراز) لومړۍ او دوهمه برخه د موسیقي کتاب لیکلې او خپور کړې دي. په کار ده چې د هیواد ځوان لیکوال دي دورې پر لیکنو او څېړنوياندي تحقیق وکړي، ځکه چې په دوره کې استاد ژواک د لیکوالو هغه د زړه خواله او لیکنې په زيري جريدې کې په خورا جرئت خپرولې، چې په نورو رسنیو کې یې چا د خپریدو زړه نه شوکولای او په دې تړاو استاد څو وارې د وخت د چارواکو له خوا تر فشارونو لاندې هم راغلی دی. د بیلګې په توګه استاد په تهران کې د یونسکو له خوا جوړې شوي یوې علمي غونډې ته بلل شوی و، چې د سفر په ورځ په کابل هوایي ډګر کې راوګرځول شو اوله سفره پاته شو. خودا ډول فشارونو استاد له خپلې تګلارې څخه وانه رولای شو. استاد خپل ځانګړی ټولنیز نظرید درلود، ده هر کله هیواد پال او مثبت سیاسي ځواکونه تاییدول، د غیبري ملي او غیر وطني تګلارو ټیکه دارانې انتقادول. دی د یوه مثبت او ناټلې سیاستپوه په توګه دهیڅ سیاسي جریان یا ګوند غړی نه و. خو د ټولو وطنپالو او رښتینو سیاسي جریانونو په څنګ کې یې پر هر ګام د افغانستان دملي یووالي ، ټولنیز اقتصادي پرمختګ او د افغان ملت د فرهنگي او تاریخي ویاړونو د ساتني لپاره خپل ټول توان او انرژي وقف کړې وه.

استاد د هیواد پر خپلواکۍ مین او بشپړه عقیده یې لرله، چې د افغانانو ګډ کورخپله افغانان جوړولای شي او دا حق باید هیڅ پردي او باندي ځواک ته ورنکړل شي.
استاد ژواک په (۱۳۵۲) لمريز کال کې له خپل قانوني عمر څخه مخکې تقاعد کړه شو. خو استاد بیا هم آرام نه کښیناست بلکې د ژوند تر وروستیو شیبو پورې یې په خپل هیواد کې د ننه او د باندي د لیکلو څخه لاس وانخیست.

د استاد ژواک میرمن آغلې عایشه ژواک نومیده، پنځه اولادونه ور څخه پاته دي چې د لوړو زدکړو څښتنان دي. دوه یې زامن دي چې یو یې ریډی ژواک دی چې دا مهال په خارکوف کې اوسي او بل یې پسرلی ژواک په ناروې کې اوسي. درې یې لوني دي: زرغونه ژواک عطا او ملالی ژواک جواد په آلمان کې ، او نازو ژواک سربلند په هالنډ هیواد کې اوسي. خدای بخښلی استاد ژواک د (۱۹۹۷) ع کال د اګست پر اوولسمه په آلمان کې د زړه د ناروغۍ له کبله سترګې پټې کړې.
ارواښاد ژواک صیب د خپل ژوند په ورستیو کلونو کې د رمزاو راز اثر دوهمه برخه بشپړه او ولیکله، چې د دغی کتاب څخه مو یوه ادبي ټوټه په نام دی (ما وژړل) غوره کړې تاسو ته یې وړاندې کوم.

ما وژړل!

نن ما وژړل- دومره ډیر لکه پر ما چې په ژوند کېنې پر غمونو دژړلو لوی پورلا پاتې وي مگر؟! ته خو پوهیږې چې ما ستا په جهان کېنې هلته چې پسرلي د دښت د لمنې ډکولو غاړه په کلونو خلاصه کړې وي. هلته چې د اوربڅو شوخی د سیند د آرامو اوبو پر مخ د لیونی نڅا واری تیر کړی ؤ. هلته چې سپینې واورې د جگو غرونو دسر د سپینې بگړۍ دولونود پیچلوپت ساتلی وي. هلته چې د کتو ځنگلونود ونود ځانکو په منځ کېنې د رنگینومرغیو د ځالې جوړولوخوا له نه وه سپمول شوې. هلته چې د مور د سترگو څخه د خپل نازولي بچي و سترگو ته د نازد ټالونو د لولو لوست لا نه وه پاتې شوی. هلته چې د سپین سحر د وړانگو هیلې د خوشی د امیدوارو سترگو د پاره پلټنه د نا امیدۍ د بیرې څخه سپمولی وه ما پور ادا کړی دی. د ژړا دهغې ژړا چې ستا دورکې د پلټنې په ویرما پر ځان پورباله هلته چې د بیخبرۍ بیه توري شپې په توره لمن کېنې د آرام خوب ارمان لانه پیژانده اوما د خوښۍ د جهان د مړو څخه بییکانه توب د خپل لیونتوب د مزله لومړی پړاو باله. هلته چې د عقل پرپله روان به د روږد جهان سره ماته د بییکانه په نظر کتل او ما به ستا دورکې د لتون په غم د اوښکو پور ادا کاوه. هلته چې د شپې آرامتیا به یوازې د رنوستورو په رالیږلوخپلې مشغولتیا ته د آرامۍ ست او سلامنه، ما به د ژړا- په پټه د ژړا پور ادا کاوه. ما ژړل او د ژړا د تسلی اشنایي به مې د ستړي زړه ملکرې وه ما ژړل- ژړل مې او د ژوند د غمونو پور مې ادا کړی دی. اې زما په پټه ژړا خبره! نو ته نور زما د لتونې د درد تسکین زما د ستړي زړه د وروستیو څاڅکو رڼې مرغلرې مه بوله، ما پور ادا کړی دی او د ژوند یوازینۍ د تسلی هیله مې دغه ده!

آلمان بنزهایم

دستمبر (۱۹۹۶)

اروا دې بې ښاده او یاد دی یې تل ژوندې وې

په ډیر درنښت

انجنیر عبدالقادر مسعود

May 28th, 2010

<http://archive.mashal.org/content.php?t=%D8%AF%DA%81%D9%88%D8%A7%DA%A9%D9%85%D9%86%20%D9%82%D9%84%D9%85%20%D8%A7%D9%88%20%D8%A7%D8%AF%D8%A8%20%D8%AE%D8%A7%D9%88%D9%86%D8%AF%20%D8%A7%D8%B1%D9%88%D8%A7%DA%9A%D8%A7%D8%AF%20%D8%A7%D8%B3%D8%AA%D8%A7%D8%AF%20%D9%85%D8%AD%D9%85%D8%AF%20%D8%AF%DB%8C%D9%86%20%DA%98%D9%88%D8%A7%DA%A9%20%20%20%20%20%20%20%20%20&c=shehr&id=01361>